

Publicerad 2011-07-29 20:59 av Andunelen

När saker försvinner

Ofattbart och stegen går vidare

Ekar runt i huvudet och jag förstår sakta att det är mig själv jag hör

Rop, skrik och ekot av det som försvann för så länge sedan

Likt stjärnorna vars ljus syns som starkast när de dör

På samma sätt märker vi det viktigaste precis när det är borta

och då inser vi att det varit borta mycket längre än så

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Andunelen med Poeter.se id #17215 innehar upphovsrätten